

هفته نامه " اکونومیست " - سوم آگست 2013م

مترجم : پیکار پامیر

تونل سالنگ و مشکلات فنی آن

هفته نامه " اکونومیست " در شماره سوم ماه آگست 2013 م خویش مطلبی دارد راجع به مشکلات تونل سالنگ در افغانستان و نیاز شدید آن به ترمیمات اساسی . اینک ترجمه فارسی دری مطلب منتشره را در اینجا درج مینماییم :

" تونل سالنگ که در سال 1960 میلادی توسط مهندسان روسی در ارتفاع 3400 متری (11150 فـت) ساخته شده است ، کابل را با آسیای مرکزی وصل میکند. تونل مذکور که ظرف پنجاه سال گذشته در بخش ترمیمات لازمه آن اهمال صورت گرفته و { در سالهای اخیر } در اثر جنگها و عبور و مرور ده ها هزار وسیله نقلیه که غالباً حامل مواد و ضرورت های ناتو از آسیای مرکزی به کابل و عکس آن میباشند، به ترمیم و دو باره سازی جدید نیاز دارد. سقف تونل سست شده و ازان آب می ریزد ، سیستم هواکش از کار افتاده و جریان برق منظم نیست. عبور از این تونل دو اعشاریه شش کیلو متری ، هم از ناحیه تصادم ها و هم بخاطر موجودیت گاز سمی ناشی از کاربن مونوکساید ، خطر آفرین است . در روز های بد، بخصوص در ایام زمستان، صد ها وسیله نقلیه از این راه عبور مینمایند، بعضی اوقات، وسایل نقلیه تا دو هفته متوقف مانده انتظار میکشند تا نوبت عبور یابند. وقوع تصادفات ترافیکی و هبوط برف کوچ، سالیانه، جان حد اقل پنج نفر را میگیرد.

یک منبع رسمی میگوید : در اثر یک انفجار ناشی از تیل { تانکرنفتکش } در سال 1982 م در این تونل ، صد ها نفر روسی و افغانی کشته شدند. مقام های افغانی و کشور های کمک کننده، به ضرورت ساختمان یک تونل جدید پی برده اند و کار ترمیم آن هم مدت نه ماه را احتوا خواهد کرد که تونل طی این مدت، بخصوص به روی وسایط سنگین مسدود خواهد ماند. اما، هیچ طرفی حاضر نیست مخارج چنین ترمیمات را که بالغ بر یک میلیارد دالر خواهد شد، پردازد. حال که نیرو های خارجی میخواهند از کشور خارج شوند، طبعاً کلیه امکانات مالی و بودجوی شان را نیز با خود خواهند برد. منابع کشور های ذیدخل در امور افغانستان میگویند دیگر مشکل خواهد بود کشوری را متقاعد ساخت بالای این پروژه

مصرف نماید. اداره انکشاف بین المللی امریکا میگوید: ساختمان هیچ پروژه یی را در افغانستان به عهده نخواهد گرفت. بانک جهانی و بانک انکشاف آسیایی نیز وعده هیچگونه مخارج مالی برای احداث و یا تمدید تونل جدید را نمیدهند. آنها سعی دارند مقام های افغانستان را ترغیب کنند تا راه و چاره دیگری برای این پروژه بسنجند. مثلاً، میگویند حکومت بایستی ساختمان شاهراه و حفر تونل جدید را روی دست گیرد که دران مردم، سرمایه داران داخلی و حکومت های دنیا از راه پرداخت قرضه ها سهمیم شده و پول مصارف شان را از طریق نصب دروازه { نواقل } بدست آورند. اندیشه سهمگیری بخش خصوصی، آنهم در مورد ساختمان شاهراه ها در افغانستان کاملاً جدید است، مگر { نواقل } یا خرچ گیری روی شاهراه ها چیزی جدید نیستند؛ زیرا هم جنگ سالاران و هم طالبان، قبلاً دست به اینکار زده اند. آنچه غیرقابل باور است، جمع آوری پنجصد ملیون دالر غرض ساختار یک تونل جدید در اوضاع پر از فساد و نا مطمئن کنونی میباشد.

بخش مهندسی ارتش امریکا در ماه جولای، کاراحیای سیستم برق، هوا کش و اسفالت را آغاز کردند. این، دومین مرتبه ظرف دو سال اخیر است که تونل سالنگ مورد ترمیم قرار میگیرد. اما نجیب الله وزیر فواید عامه میگوید: آنها { امریکایی ها } برای رفع ضرورت خود شان کار میکنند... ما نیاز داریم ظرف دو سال دیگر، راه های دیگری را جست و جو نماییم."

یادداشت مترجم: ما، همانسان که درگذشته هم گفته ایم، ناتو و کشورهای مختلف جهان به رهبری ایالات متحده امریکا، از همان وهله نخست، باساس برنامه های خاص و ستراتیژیک خویش، خواستند پروژه های بزرگ عمرانی و تولیدی را در کشور ما روی دست گیرند. حتا خواستند و اراده نداشتند برخی از فابریکه ها، بند های برق و پروژه های زیربنایی را که در اثر ادامه جنگهای چندین ساله تخریب گردیده اند، احیا کنند تا از یکطرف نیاز های داخلی مردم افغانستان مرتفع میشد و از سوی دیگر، چندین هزارنفر شامل کار گردیده و بدین وسیله، بخشی از معضله ناشی از بیکاری درکشور از میان میرفت. پس همه انتظاری های مردم ما تا کنون بیهوده بوده یکبار دیگر به این نتیجه منطقی میرسیم که هیچ بیگانه یی، بخصوص هیچ قدرت استعماری، دلش بحال هیچ ملتی درجهان واز جمله، برای ملت افغانستان نسوخته و هرگز نخواهد سوخت. پس ملت افغانستان باید بخود آید و این حقیقت را بپذیرد که تا خودش یک مشتم محکم نشود، تا دربار سازی و نو سازی سرزمینش عرق نریزد و بخودش اتکا نکند، هیچ نیروی دیگر در این راه پیشقدم نخواهد شد. (پایان)